

**Sammen
på scenen!**

**GIR
JERNET:**

*På scenen er
Brit Elisabeth og
Anne Marie er fyrver-
keri i forestillingen
«Gammel dame er
vond å vende».*

ANNE MARIE OTTERSEN (70) OG BRIT ELISABETH HAAGENSLI (62) LEVER PÅ DET GODE HUMØRET

VI ER EVIG UNGE!

– Andre får bekymre seg for rynker og tapt ungdom. Vi er røffe damer, og bruker lite tid på å pynte oss. Hemmeligheten er trening og sunn livsstil, sier Anne Marie Ottersen og Brit Elisabeth Haagensli til Her og Nå

TEKST: TINE CECILIA HOLM
FOTO: SVEIN BRIMI, TOM HANSEN,
MORTEN BENDIKSEN

AKTIVT LIV: – Vi er røffe damer som står for en støyt, mener Brit Elisabeth Haagensli. Sammen med Anne Marie Ottersen er hun klar for nye utfordringer.

GÅR VIDERE:

- Det handler ikke om hvordan du har det, men hvordan du tar det, sier Anne Marie og får full støtte av kollega Brit Elisabeth.

Skuespillere skal ha ansiktet sitt og vise levd liv

UJÅLETE: Anne Marie liker roller der hun kan spille «gammel og stygg». – Det er mye skumlere for meg å pynte meg i pene klær og strass!

VEST MØTER ØST: Det meste skjærer seg når Lillemor fra Frogner og Maggi fra Østkant-Oslo må dele rom på sykehjemmet i «Gammel dame er vond å vende».

FALMENDE UTSEENDE, rynker, overgangsplager og stive ledd! Det er mye kvinner må holde ut når de blir eldre. Men Brit Elisabeth Haagensli (62) og Anne Marie Ottersen (70) forstår ikke spørsmålet.

– Kvinneplager? Hæ? Har ikke hørt om det, påstår Brit Elisabeth.

– Sliten? Det var noe jeg var da jeg hadde småbarn, det! Nå er energien på topp, hevder Anne Marie Ottersen.

SKUESPILLERDUOEN SOM nå turnerer landet rundt med forestillingen «Gammel dame er vond å vende» lever opp til navnet. Ikke at de er gamle. Så langt ifra. For det første er det lenge til. For det andre er de spreke som få! Men vonde å vende: De står for sine meninger, og er ikke lette å vippe av pinnen.

– Ja, jo, vi har nok hatt noen kvinneplager, vi også, innrømmer Anne Marie etter litt tenketid.

– Men vi bor ikke i dem. Når du

har stått på scenen enten du har hatt 39 i feber eller brukket en ankel, så blir du herdet. Det handler ikke om hvordan du har det, men hvordan du tar det, er det noe som heter. Vi er veldig flinke til å legge ting bak oss og gå videre, sier Anne Marie.

SELV BLE hun rammet av hjerne-svulst for noen år tilbake, og trodde hennes siste time var kommet. Svulsten var godartet, og hun kom seg raskt til hektene igjen. Men det preger fortsatt livet.

– Jeg er blitt flinkere til å nyte de små tingene, tror jeg. Er enda mer glad i årstidene og pen natur, bare nyte øyeblikket, og være takknemlig for at jeg er frisk.

Brit Elisabeth er imponert over skuespillerkollegaen som er åtte år eldre enn henne.

– Anne Marie er veldig sprek, roser hun.

Selv har hun et like avslappet forhold til det å bli eldre.

– Jeg merker jo at jeg kan få

noen vondter, men det er etter trening, spøker hun.

Grunnen til at damene holder seg godt, er i tillegg til det gode humøret at de er flinke til å ta vare på seg selv. Ingen av dem er festmennesker. Etter endt forestilling drar de rett hjem til familien. I tillegg spiser de sunt, og trener flere ganger i uken.

ANNE MARIE jogger tre ganger i uken. Best liker hun trening i friluft, der hun selv bestemmer fart og lengde. Flere ganger har hun også løpt hel- og halvmaraton.

Brit Elisabeth liker bedre korte distanser, og kondisjonstimer i sal. Svømmer gjør hun også, så ofte hun kan. Hun har prøvd å padle litt i en kajakkklubb også, men tør ikke nå som hun er på turné.

– Nei, tenk om jeg skader meg da. Det er for risikabelt!

Hagearbeid, derimot, det er moro.

– Jeg lever et kjedelig hjemmeliv, smiler hun.

Brit Elisabeth er befriende ująlete:

– Det får holde at jeg dusjer og er ren når jeg kommer på jobben, sier hun.

SMINKE OG kremer bruker hun lite av og Botox og skjønnhetsoperasjoner synes hun i likhet med medspillersken er noe tull:

– Skuespillere skal ha ansiktet sitt og vise levd liv, sier Anne Marie.

Selv liker hun roller hvor hun kan spille gammel og stygg.

– Det er mye skumlere for meg å pynte meg i pene klær og strass, altså. Men jeg har godt av å øve meg på det, fastslår hun, og rister på den tykke, lange hårmanken.

DE TO damene er ulike av natur. Ifølge Brit Elisabeth traff hun Anne Marie på teatret for mange år siden. Selv var hun sjenert og tilbakeholden, mens Anne Marie var mer livlig og rett på sak. Siden den gang har de vært venner og

” Vi er røffe damer som tåler en støyt

gode kolleger med gjensidig respekt for hverandre.

– Brit Elisabeth er veldig real. Og sterk! sier Anne Marie.

– Vi er røffe damer som tåler en støyt, mener Brit Elisabeth.

I FORESTILLINGEN som de nå er på turné med; «Gammel dame er vond å vende», spiller de to høyst ulike kvinner som havner på dobbeltrom sammen på sykehjemmet Mosedotten. De krangler om det meste, unntatt maten som de synes er pyton. De havner på fylla sammen, og flørter med samme mann. Privat krangler de ikke om noen ting.

– Vi har aldri vært på fylla sammen heller. Jeg synes vin smaker surt hjemme, jeg. Jeg liker det kun i selskap, bedyrer Anne Marie.

Brit Elisabeth har to voksne døtre, men har i mange år bodd for seg selv. Noen ny mann er det ikke i livet hennes.

– Sjekking etter 60, hva er det, ler hun.

LIKEVEL SIER hun at hun har hørt at det er bra med en yngre mann i alderdommen, og ser mot Anne Marie som i 30 år har vært gift med den 10 år yngre skuespilleren Lasse Lindtner:

– Etter så mange år sammen, tenker vi ikke på aldersforskjellen lenger. Men det kan jo komme en dag hvor det blir et tema, sier Anne Marie.

– Vi er sammen ennå på grunn av og på tross av, sier hun.

– Vi kan krangle og vi kan være oss selv sammen. Det viktigste er at vi er glade i hverandre og vi gir oss ikke så lett.

Da hun nylig fylte 70, spurte hun ektemannen hvordan det var å kysse en 70-åring, og da ba han om et ekstra nuss.

– Det er bare så morsomt, smiler Brit Elisabeth.

DAMENE FORTELLER at selv om det er en komedie de nå spiller sammen, har den også såre undertoner: De får ikke så ofte besøk av den nære slekta som burde vært der.

– Og det er jo sånn livet ofte er, sier Brit Elisabeth.

Før stykket hadde premiere, besøkte hun flere alders- og sykehjem, for å se hvordan de eldre hadde det.

– Jeg vil ikke svartmale det helt. Faktisk traff jeg mange eldre som gledet seg til det daglige fotbadet,

og som hadde vært ensomme og som satte stor pris på det sosiale fellesskapet der.

Anne Marie er ikke udelt enig: Hun har både mor og svigermor som ifølge henne selv er blitt plassert på svært lite hyggelige sykehjem.

– Det var gusjegrønne vegger og stygt der, og svigermor ble plassert med demente.

Begge har kjent på en redsel for å havne et slikt sted.

– Vi kommer til å stille helt andre krav altså! Vi er skuespillere og er vant til å få det som vi vil. Så da blir det veldig god mat, nett på rommet, det skal lukte godt og se pent ut der, og det må være masse frihet og kreative aktiviteter.

Og selvsagt enerom: Brit Elisabeth er så sjenert at hun dusjer med underkjolen på og flere ganger har takket nei til turer dersom hun ikke får bo for seg selv.

BEGGE DAMENE ønsker seg en alderdom utenom det vanlige, der de har storfamilien rundt seg, sånn som i Mellom-Europa:

– Vi vil bo i kollektiv, koselige leiligheter der man kan dele på fellesrom og kokk og lege og sånt. Det finnes i Danmark, hvorfor ikke i Norge?

Men planer om å trappe ned, har de ikke med det første:

– På teatret er du egentlig gammel som kvinne når du er 45, vet du. Men det er ikke noe vi bryr oss om, ler de evigunge damene. ■

SPREKE DAMER: *Hemmeligheten er trening og sunn livsstil, sier Anne Marie og Brit Elisabeth.*

EKSOS-RYPER: *Anne Marie og Brit Elisabeth viser at de fortsatt kan gi bønn gass, her før premieren på Dizzie Showteater i fjor.*

USMINKET:
– Så lenge jeg kommer nydusjet på jobb får det holde, sier Brit Elisabeth, mens Anne Marie synes det kan være greit med litt leppestift.

